

## وقتی باید به فناوری لعنت فرستاد!



امروزه زندگی ما به شدت با فناوری عجین شده است. اما در حالی که گاهی اوقات ما بیش از حد به ابزار و فناوری‌های مدرن اعتماد می‌کنیم، همین فناوری به ما خیانت می‌کند.

امروزه زندگی ما به شدت با فناوری عجین شده است. اما در حالی که گاهی اوقات ما بیش از حد به ابزار و فناوری‌های مدرن اعتماد می‌کنیم، همین فناوری به ما خیانت می‌کند.

محمود حاج‌زمان: همزیستی انسان با فناوری بسیار قدیمی و پیچیده است، طوری که امروزه زندگی ما به شدت با فناوری عجین شده است. اما در حالی که گاهی اوقات ما بیش از حد به ابزار و فناوری‌های مدرن اعتماد می‌کنیم، همین فناوری به ما خیانت می‌کند.

به گزارش نیوساینتیست، عصر یک روز زمستانی در فوریه 2007 / بهمن 1385، دانشجویی به نام پائولا کیلی ماشینش را در جاده‌ای دورافتاده در ولز متوقف کرد. وی از ماشین پیاده شد تا دروازه‌های آهنی که راهش را بسته بود، باز کند. درست در همین زمان، وی صدای بوق قطاری را شنید که از راه می‌رسید. ماشین رنوی وی روی ریل آهن پارک شده بود. طی چند ثانیه بعد، وی با وحشت مشغول تماشای ماشین خود بود که پس از اینکه قطار با آن تصادف کرد، حدود یک کیلومتر روی خط آهن کشیده شد.

کیلی سیستم هدایت ماهواره‌ای ماشین را مقصر این ماجرا می‌دانست. وی هیچ گاه قبلا از آن جاده عبور نکرده بود. هوا تاریک بود و باران به شدت می‌بارید. کیلی به سیستم جی.پی.اس ماشینش اعتماد کرده بود، اما این سیستم هیچ اشاره‌ای به تقاطع راه آهن نکرده بود. وی به اخبار بی‌بی‌سی گفت: «#171؛ من به سیستم هدایت ماهواره‌ای اعتماد کامل داشتم. با این وجود، این سیستم من را درست در مسیر یک قطار پرسرعت رها کرد.»

اما واقعا چه کسی مقصر است؟ رابرت واموسی که داستان پائولا کیلی را در کتاب خود به نام «#171؛ وقتی ابزارها به ما خیانت می‌کنند» بازگو کرده است، به رابطه سهل‌انگارانه انسان با فناوری اشاره می‌کند. وی می‌گوید که ما به ابزارها اعتماد کامل داریم، اما این یاوران سلیکونی اغلب اوقات لیاقت این حد از اعتماد را ندارند. آنها سرشار از اختلال و نواقص امنیتی هستند، مساله‌ای که تنها محدود به سیستم‌های ناوبری نمی‌شود. وی در این رابطه به طیف وسیعی از ابزارهای مدرن، از گوشی‌ها تا تلفن همراه گرفته تا صفحه‌کلیدهای بی‌سیم اشاره می‌کند.

اما مشکلی که در نظریه وی وجود دارد این است که مشخص نیست چرا وی بر فناوری دیجیتال تمرکز می‌کند. این احتمال وجود دارد که یک نقشه‌کش فراموش کرده باشد تقاطع خط آهن را روی نقشه نشان دهد. شاید هم باید کیلی را به خاطر عدم توجه کافی مقصر دانست. شاید هم مسولان راه آهن به دلیل عدم نصب علائم هشدار دهنده کافی مقصر باشند. البته شاید هم یک نفر باید خطرات مرتبط را بررسی می‌کرد تا معلوم شود که واقعا مشکلی در خصوص سیستم ناوبری جی.پی.اس وجود دارد. مسائلی که واموسی به هیچ کدام اشاره‌ای نکرده است.